

CONAN DOYLE

CHIẾC NHÃN TÌNH CỜ

Sherlock Holmes có lẽ đã là một tượng đài trinh thám mà hầu như tất cả mọi người đều biết đến, kể cả những người dù chưa từng đọc một quyển truyện trinh thám nào có lẽ cũng biết đến vị thám tử cao gầy, miệng ngậm tẩu thuốc, giỏi hóa trang và yêu cây đàn violin của mình đến mức nào. Ông có những hiểu biết đáng kinh ngạc trong một số lĩnh vực phục vụ cho công việc thám tử cô vân, và cùng với khả năng suy luận cực kỳ xuất sắc, ông đã giải khá khá vụ án hóc búa mà tinh vi. Công cụ của ông là chủ yếu là kiên thức và suy luận, thêm vào đó là sức khỏe vô địch, cùng với một đầu óc sắc bén đầy lý trí không để dành dành đến tình cảm. Holmes với những chuyên hành trình của anh đã có ảnh hưởng sâu sắc và lâu dài đến nền văn học bí ẩn cũng như văn hóa đại chúng nói chung, khi những tác phẩm gốc của Conan Doyle hay hàng ngàn câu chuyện được viết bởi các tác giả khác, được chuyển thể thành kịch sân khấu, truyền thanh, truyền hình, phim ảnh, trò chơi điện tử cùng nhiều loại hình truyền thông khác, trong suốt hơn một trăm năm.

Chiếc nhãn tình cờ là tác phẩm đầu tiên của Sir Arthur Conan Doyle xây dựng nên nhân vật huyền thoại Sherlock Holmes. Tác phẩm này được xuất bản năm 1887, còn có một tựa đề khác là: Cuộc điều tra màu đỏ. Chúng đã phần được thuật lại qua lời của bác sĩ Watson, một người viết tiền sử và là người bạn thân của Holmes. Watson thường song hành cùng Holmes trong các cuộc điều tra và cũng thường chia sẻ với Holmes căn nhà số 221B, phố Baker, Luân Đôn, nơi khởi nguồn của nhiều chuyên phiêu lưu.

Một ngày nọ, Holmes nhận một bức điện yêu cầu giúp đỡ trong một vụ giết người ở ngôi nhà bị bỏ hoang trên đường Brixton. Watson được Holmes rủ cùng đến hiện trường. Tại đó đã có các thanh tra Gregson và Lestrade, là các thanh tra của Scotland Yard (Sở Cảnh sát London). Người chết được xác định danh tính là Enoch Drebbler. Họ tìm hiểu các tài liệu tìm thấy trên xác chết và biết rằng ông này đã ở London với thư ký của mình, Joseph Stangerson. Trên bức tường, viết bằng máu, là chữ "Rache", tiếng Đức có nghĩa "trả thù". Dựa vào các dấu vết hiện trường, Sherlock Holmes suy luận rằng nạn nhân chết vì chất độc và cung cấp một sơ mô tả về thủ phạm. Khi di chuyển xác Drebbler, một chiếc nhẫn cưới của phụ nữ rơi ra. Sau đó, Holmes và Watson đến gặp người cảnh sát đã phát hiện ra xác chết. Anh này cho biết có một người say rượu gần hiện trường vụ án. Holmes nhận định đó chính là kẻ giết người nguy trang, quay lại vì phát hiện mình để mất chiếc nhẫn. Holmes đăng quảng cáo trên báo về chiếc nhẫn để dụ kẻ giết người đến lấy nó. Một bà già đã đến phô Baker. Bà ta bảo rằng đó là nhẫn của con gái mình và xin nhận lại. Khi bà già đi khỏi, Holmes theo sau, nhảy lên đằng sau chiếc xe ngựa bà ta thuê. Tuy nhiên bà ta đã biến mất khi xe đến nơi. Điều này làm Holmes tin rằng đó là kẻ đồng lõa đã nguy trang của thủ phạm vụ án.

Ngày hôm sau, Gregson thăm Holmes và Watson, thông báo rằng ông đã bắt giữ một nghi phạm. Đó là con trai bà chủ nhà mà Drebbler thuê trọ.

Trong ngày vụ án xảy ra, Drebbler có quay lại nhà trọ và xảy ra tranh cãi với một người đàn ông. Gregson bắt giữ anh này dựa trên bằng chứng gián tiếp đó. Khi Gregson còn chưa về thì Lestrade đến và thông báo rằng Stangerson đã bị giết. Sáng sớm hôm đó, Lestrade tìm cách gặp Stangerson. Tuy nhiên khi đến khách sạn thì phát hiện ra Stangerson đã bị giết trong phòng khoá kín, bị đâm xuyên tim, trên người cũng có chữ "Rache". Trong số những vật thu được của nạn nhân có một hộp nhỏ chứa hai viên thuốc. Holmes thử nghiệm thuốc và kết luận rằng có một viên có độc.

Đúng lúc đó, Wiggins, trưởng nhóm của những đứa trẻ vô gia cư hay giúp đỡ Holmes, đến nói rằng cậu đã gọi xe ngựa cho ông. Holmes gửi cậu xuống gặp người đánh xe ngựa thuê, nói rằng cần giúp đỡ đồng hành lý của mình. Khi người đánh xe ngựa đi lên cầu thang và khuôn vác đồ đạc, Holmes liền còng tay và không chề chề anh ta. Sau đó ông công bố người đánh xe ngựa bị bắt tên là Jefferson Hope, kẻ giết chết Drebbler và Stangerson. Như vậy, vụ án đầu tiên của Holmes đã được khép lại, để lại rất nhiều dấu ấn cho người đọc. Vụ án đã được tác giả miêu tả rất chi tiết và chặt chẽ, hầu như tác giả đã đưa ra cho người đọc tất cả các dữ kiện để có thể suy đoán ra hung thủ theo từng bước đi của Sherlock Holmes. Nhưng cuối cùng thì người đọc cũng không thể đoán được và cũng chỉ có thám tử Sherlock Holmes mới là người tìm ra thủ phạm. Và đó cũng là một chi tiết đã tạo nên một Sherlock Holmes huyền thoại, không bao giờ phai dấu trong lòng độc giả.

Đặng Thảo Chi_8A7